

Dle rozdělovníku

Váš dopis zn./ze dne:

Vyřizuje/tel.:

Č. j.:

Mgr. Alena Nováková

MHMP 1993000/2024

236 002 806

Sp. zn.:

Počet listů/příloh: 9/-

S-MHMP 1824418/2024

Datum:

02.12.2024

ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče (dále jen MHMP OPP), věcně a místně příslušný správní orgán státní památkové péče na území hlavního města Prahy dle ustanovení § 40 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „památkový zákon“), § 31 odst. 2, § 81 odst. 3 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a ustanovení § 62 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOP“), **rozhodl** podle ustanovení § 67 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a ustanovení § 93 ZOP, **t a k t o :**

I.

se uznává vinným z přestupku dle ustanovení § 39 odst. 1 písm. g) památkového zákona, kterého se dopustil z nedbalosti tím, že v měsíci únoru roku 2024 provedl jako vlastník jednotky **XXXXXX** v budově č. p. 1799, která je součástí nemovitosti – pozemku parc. č. 2260, vše k. ú. Vinohrady, Helénská 4, která se nachází na území památkové zóny Vinohrady, Žižkov, Vršovice, prohlášené obecně závaznou vyhláškou hlavního města Prahy č. 10/1993 Sb. hl. m. Prahy, o prohlášení částí území hlavního města Prahy za památkové zóny a o určení podmínek jejich ochrany, na terase přináležející k jednotce **XXXXXX** v předmětné budově stavbu přístřešku, tedy že provedl

stavbu na nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové zóně, bez závazného stanoviska nebo rozhodnutí obecního úřadu obce s rozšířenou působností podle ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona.

Za spáchání uvedeného přestupku se [REDAKCE] **ukládá** podle ustanovení § 35 písm. b) a § 46 ZOP a ustanovení § 39 odst. 5 písm. a) památkového zákona **správní trest pokuty ve výši** [REDAKCE]

II.

Podle ustanovení § 95 odst. 1 ZOP ve spojení s ustanovením § 79 odst. 5 správního řádu a v souladu s ustanovením § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se [REDAKCE] **ukládá povinnost nahradit náklady řízení ve výši 2 500 Kč** (slovy dvatisícepětset korun českých).

Uložená pokuta a náhrada nákladů řízení jsou splatné **do 30 dnů** ode dne právní moci tohoto společného rozhodnutí na účet číslo **30015-5157998/6000**, k. s. 0558, v. s. **4200002229**, PPF banka, a.s., Evropská 2690/17, Praha 6.

Odůvodnění:

Budova č. p. 1799 je součástí nemovitosti – pozemku parc. č. 2260, vše k. ú. Vinohrady, Helénská 4, která se nachází na území památkové zóny Vinohrady, Žižkov, Vršovice, prohlášené obecně závaznou vyhláškou hlavního města Prahy č. 10/1993 Sb. hl. m. Prahy, o prohlášení částí území hlavního města Prahy za památkové zóny a o určení podmínek jejich ochrany

MHMP OPP obdržel dne 1. 10. 2024 podnět k zahájení řízení o přestupku ve věci přístřešku umístěného na terase přináležící k jednotce [REDAKCE] v budově č. p. 1799, součástí nemovitosti – pozemku parc. č. 2260, k. ú. Vinohrady, Helénská 4.

MHMP OPP je v souladu s ustanovením § 42 správního řádu povinen přijímat podněty k zahájení řízení z moci úřední.

Z výpisu z veřejného seznamu – Katastru nemovitostí, vedeného Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu, katastrální pracoviště Praha (list vlastnictví [REDAKCE] k. ú. Vinohrady), MHMP OPP zjistil, že vlastníkem jednotky [REDAKCE] v předmětné budově je [REDAKCE] (dále též „vlastník“, „obviněný“ nebo „účastník řízení“). Jeho totožnost ověřil MHMP OPP výpisem z ROB.

Podle ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona je *vlastník (správce, uživatel) nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném*

pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny (§ 17), povinen k zamýšlené stavbě, změně stavby, terénní úpravě, umístění nebo odstranění zařízení, umístění nebo odstranění reklamního nebo informačního poutače, pokud nejde o zařízení podle stavebního zákona, odstranění stavby, úpravě dřevin nebo udržovací práci na této nemovitosti si předem vyžádat rozhodnutí nebo závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, není-li tato jeho povinnost na základě tohoto zákona vyloučena (§ 6a a 17).

V rámci prověření došlého podnětu musel MHMP OPP prověřit, zda má v daném případě pravomoc ve věci, resp. zda v souvislosti s umístěním přístřešku měl vlastník povinnost žádat závazné stanovisko či rozhodnutí MHMP OPP.

Ve věci výkladu pojmů užívaných památkovým zákonem Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v rozsudku č. j. 8 As 63/2012–37 ze dne 6. 8. 2013 uvedl, že pokud pojem obsažený v památkovém zákoně neobsahuje vlastní definici, je třeba tento pojem vykládat ve shodě s definicí obsaženou ve stavebním zákoně.

Podle ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 30. 6. 2024 (dále jen „starý stavební zákon“), se stavbou rozumí *veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání. Dočasná stavba je stavba, u které stavební úřad předem omezí dobu jejího trvání. Za stavbu se považuje také výrobek plnící funkci stavby. Stavba, která slouží reklamním účelům, je stavba pro reklamu.*

Zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nový stavební zákon“), nabyl plné účinnosti dne 1. 7. 2024. Podle § 5 nového stavebního zákona se stavbou rozumí *stavební dílo, které vzniká stavební nebo montážní činností ze stavebních výrobků, materiálů nebo konstrukcí za účelem užívání na určitém místě. Za stavbu se považuje také výrobek plnící funkci stavby.* Dle nového stavebního zákona jsou *stavby jsou a) drobné, které jsou uvedeny v příloze č. 1 k tomuto zákonu, b) jednoduché, které jsou uvedeny v příloze č. 2 k tomuto zákonu, c) vyhrazené, které jsou uvedeny v příloze č. 3 k tomuto zákonu, a d) ostatní.* Podle § 171 nového stavebního zákona každý *záměr vyžaduje povolení s výjimkou drobných staveb a změn využití území, u kterých tak stanoví tento zákon.*

Ve věci posuzování přístřešků a pergol z hlediska povinností na úseku stavebního práva vydalo Ministerstvo pro místní rozvoj (dále jen „MMR“) metodické pomůcky, resp. doporučení, která jsou k dispozici na webu MMR:

- Pergola, přístřešek, Metodická pomůcka Ministerstva pro místní rozvoj ČR, Odbor stavebního řádu, Praha, červenec 2014, [https://mmr.gov.cz/cs/ministerstvo/stavebni-pravo/stanoviska-a-metodiky/uzemni-rozhodovani-a-stavebni-rad/metodicka-pomucka-pergola-a-pristresek-\(1\)](https://mmr.gov.cz/cs/ministerstvo/stavebni-pravo/stanoviska-a-metodiky/uzemni-rozhodovani-a-stavebni-rad/metodicka-pomucka-pergola-a-pristresek-(1))
- Pergola, přístřešek, Metodické doporučení odboru stavebního řádu MMR, květen 2024, <https://mmr.gov.cz/getattachment/Ministerstvo/Stavebni-pravo/Pravo-a->

Obě metodické pomůcky jsou zpracovány s ohledem na rozlišení mezi pergolou a přístřeškem včetně jejich posouzení z hlediska stavebních předpisů. Z obou metodických pomůcek jednoznačně vyplývá, že **přístřešek je stavbou** ve smyslu stavebního zákona a podléhá posuzování dle stavebního zákona.

Z uvedeného je zřejmé, že umístění stavby přístřešku na nemovitosti v památkové zóně podléhá povinnosti dle ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona. Tedy zamýšlené umístění stavby přístřešku musí být posouzeno z hlediska zájmů chráněných státní památkovou péčí v závazném stanovisku MHMP OPP, nebo rozhodnutí MHMP OPP, vydaném dle uvedeného zákonného ustanovení na základě žádosti oprávněného subjektu (zde vlastníka), a to výhradně před provedením stavby.

Řízení o vydání závazného stanoviska nebo rozhodnutí je řízením návrhovým. Až kladným rozhodnutím místně příslušného stavebního úřadu, jehož závazným podkladem je závazné stanovisko MHMP OPP, nebo samostatným rozhodnutím MHMP OPP ve věci v případě, že umístění stavby je v tzv. volném režimu a záměr stavby přístřešku nepodléhá povinnosti vyžádat si povolení záměru rozhodnutím stavebního úřadu, je založeno právo oprávněného subjektu (vlastníka) práce provést.

Závazné stanovisko ani rozhodnutí MHMP OPP k umístění stavby přístřešku na předmětné nemovitosti není evidováno v programu spisové služby MHMP OPP.

Ustanovení § 39 odst. 1 písm. g) památkového zákona stanoví, že fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že provádí stavbu, změnu stavby, terénní úpravu, umístění nebo odstranění zařízení, umístění nebo odstranění reklamního poutače, pokud nejde o zařízení podle stavebního zákona, odstranění stavby, úpravu dřevin nebo udržovací práci na nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně, v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny, bez rozhodnutí nebo závazného stanoviska obecního úřadu obce s rozšířenou působností podle § 14 odst. 2 nebo nedodržuje podmínky uvedené v tomto rozhodnutí nebo závazném stanovisku, nejde-li o případ vyloučení povinnosti tohoto vlastníka (správce, uživatele) vyžádat si rozhodnutí nebo závazné stanovisko.

V souladu s ustanovením § 39 odst. 5 písm. a) památkového zákona lze za přestupek dle ustanovení § 39 odst. 1 písm. g) památkového zákona uložit pokutu do 2 000 000 Kč.

MHMP OPP s ohledem na výše uvedené rozhodl dne 16. 10. 2024 přípisem č.j. MHMP 1864409/2024, sp. zn. S-MHMP 1824418/2024 o zahájení řízení o přestupku proti [REDAKCE] [REDAKCE] identifikovanému ve výrokové části rozhodnutí, podle ustanovení § 39 odst. 1 písm. g) památkového zákona, kterého se měl dopustit tím, že jako vlastník jednotky [REDAKCE] v budově č. p. 1799, která je součástí nemovitosti – pozemku parc. č. 2260, vše k. ú. Vinohrady, Helénská 4,

která se nachází na území památkové zóny Vinohrady, Žižkov, Vršovice, prohlášené obecně závaznou vyhláškou hlavního města Prahy č. 10/1993 Sb. hl. m. Prahy, o prohlášení částí území hlavního města Prahy za památkové zóny a o určení podmínek jejich ochrany, provedl na terase přináležející k jednotce [REDAKCE] v předmětné budově v blíže nezjištěné době v roce 2024 stavbu přístřešku, tedy že provedl stavbu na nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové zóně, bez závazného stanoviska nebo rozhodnutí obecního úřadu obce s rozšířenou působností podle ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona.

Oznámení o zahájení řízení bylo [REDAKCE] doručeno dne 16. 10. 2024 do vlastních rukou a tímto dnem bylo zahájeno řízení o přestupku.

MHMP OPP poučil v oznámení o zahájení řízení [REDAKCE] že doručením oznámení se stává obviněnými z výše specifikovaného přestupku v souladu s ustanovením § 69 ZOP, o dalších právech a povinnostech, které v souvislosti s obviněním z přestupku vyplývají ze zákona, o postupu správního orgánu při stanovení výše pokuty, tj. o tom, že správní orgán přihlédně zejména k povaze a závažnosti posuzovaného přestupku (§ 38 ZOP), a také k polehčujícím (§ 39 ZOP), eventuálně přitěžujícím okolnostem (§ 40 ZOP).

Usnesením č. j. MHMP 1864456/2024, sp. zn. S-MHMP 1824418/2024, ze dne 16. 10. 2024, rozhodl MHMP OPP o ohledání nemovité věci – pozemku parc. č. 2260, jehož součástí je budova č. p. 1799, vše k. ú. Vinohrady, Helénská 4, Praha 2, na kterém se nachází stavba přístřešku přináležející k jednotce [REDAKCE] v budově. Usnesení nabylo právní moci dne 1. 11. 2024.

Dne 28. 10. 2024 bylo MHMP OPP doručeno vyjádření obviněného, v němž zejména uvedl, že *dne 27. 2. 2024 umístil na terasu bioklimatickou pergolu značky Renson, model Algarve. Pergola stojí na terase na volně položených patkách, není konstrukčně jakkoliv spojena se stavbou, tzn. Podlahou terasy, stěnou domu ani fasádou. Pergola nemá žádné stěny, zastínění je dosaženo pomocí stropních lamel a má tedy perforované zastřešení, její jediný účel je zastínění části terasy, která je orientovaná na jihozápad. Dle metodické pomůcky Ministerstva pro místní rozvoj k pergolám a přístřeškům se jedná o pergolu, nikoliv o přístřešek. A proto se dle této metodické pomůcky nejedná o stavbu: „Pergola je prvkem zahradní architektury, proto nepodléhá posuzování podle stavebního zákona.“ Pergola není předmětem zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, protože není ani jednou z věcí zmíněných v § 14 odst. 2 a tím pádem ani nebylo nutné si předem vyžádat závazné stanovisko nebo rozhodnutí obecního úřadu obce s rozšířenou působností podle § 14 odst. 2 památkového zákona.* Součástí vyjádření obviněného je specifikace pergoly a odkazy:

<https://www.renson.eu/gd-gb/producten-zoeken/outdoor/terrasoverkappingen/roteerbare-lamellen/algarve>

<https://www.innex.cz/>

[https://mmr.gov.cz/cs/ministerstvo/stavebni-pravo/stanoviska-a-metodiky/uzemni-rozhodovani-stavebni-rad/metodicka-pomucka-pergola-a-pristresek-\(1\)](https://mmr.gov.cz/cs/ministerstvo/stavebni-pravo/stanoviska-a-metodiky/uzemni-rozhodovani-stavebni-rad/metodicka-pomucka-pergola-a-pristresek-(1))

Dne 15. 11. 2024 byl proveden důkaz ohledáním, na místě byl pořízen protokol a fotodokumentace. MHMP OPP zjistil, že přístřešek je v souladu s dokumentací, která byla

součástí vyjádření obviněného k oznámení o zahájení řízení, je kotvený do podlahy terasy, přičemž kotvení není pevně spojeno s konstrukcí terasy. Přístřešek je k podlaze terasy připojen pomocí roznašecích platí o velikosti cca 1 x 1 m, není fyzicky propojen se samostatnou stavbou budovy ani terasy.

Přípisem č. j. MHMP 1957734/2024 ze dne 15. 11. 2024 oznámil MHMP OPP obviněnému, že shromáždil podklady pro vydání rozhodnutí a umožnil mu se s nimi seznámit, uplatnit k nim námítky a návrhy.

Přípisem, doručeným MHMP OPP dne 18. 11. 2024, zaslal obviněný zápis ze shromáždění Společenství vlastníků jednotek Helénská 1799/4, Praha 2 – Vinohrady ze dne 14. 11. 2024, z něhož vyplývá, že jako bod č. 6 programu byl návrh výstavby pergol na terasách bytu č. 2, 3 a 5, že bylo hlasováno o schválení vzhledu pergol s tím, že 100 % přítomných vlastníků vyslovilo souhlas. Součástí přípisu je plná moc, kterou obviněný zmocnil zastupováním Mgr. Zbyňka Kysilku, advokáta, se sídlem Sechterova 1519/12, 148 00 Praha.

MHMP OPP konstatuje, že obviněnému bylo umožněno uplatnit svá procesní práva v rámci vedeného řízení v plném rozsahu.

MHMP OPP posoudil daný skutek následovně.

Podle ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona je *vlastník (správce, uživatel) nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny (§ 17), povinen k zamýšlené stavbě, změně stavby, terénní úpravě, umístění nebo odstranění zařízení, umístění nebo odstranění reklamního nebo informačního poutače, pokud nejde o zařízení podle stavebního zákona, odstranění stavby, úpravě dřevin nebo udržovací práci na této nemovitosti si předem vyžádat rozhodnutí nebo závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, není-li tato jeho povinnost na základě tohoto zákona vyloučena (§ 6a a 17)*. Podle odstavce 3 citovaného ustanovení v závazném stanovisku nebo rozhodnutí se vyjádří, zda práce tam uvedené jsou z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné a stanoví se základní podmínky, za kterých lze práce připravovat a provést. Základní podmínky musí vycházet ze současného stavu poznání kulturně historických hodnot, které je nezbytné zachovat při umožnění realizace zamýšleného záměru.

Dle důvodové zprávy k ustanovení § 14 památkového zákona se povinnost vyžádat si předem závazné stanovisko přiměřeně vztahuje i na vlastníka (správce, uživatele) nemovitosti, která sice není kulturní památkou, avšak je v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny. Jde zejména o takové úpravy nemovitosti, které se týkají jejího vnějšího vzhledu (např. oken, výkladních skříní, vývěsních štítů, typů omítek, střechy) a urbanistického vzhledu k historickému prostředí (např. výška objektu, vikýře, uliční fronta). Úmyslem zákonodárce tedy zjevně bylo podrobit předmětné povinnosti výše uvedené spektrum činností souvisejících s nemovitostmi, které sice nejsou kulturními památkami, ale nacházejí se

v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny, a zabránit tak za pomoci institutu závazného stanoviska předem nežádoucím zásahům do kulturně-historických hodnot kulturních památek, jejich prostředí a památkově chráněných území. Jedná se tedy o nástroj s preventivním charakterem, kdy teprve orgán státní památkové péče určí, zda je zamýšlený zásah z hlediska zájmů státní památkové péče přípustný či nikoliv.

Dikce památkového zákona (§ 14 odst. 2 zákona) je jasná v tom smyslu, že závazné stanovisko nebo rozhodnutí orgánu státní památkové péče musí mít vlastník (správce, uživatel) nemovitosti nacházející se v památkové zóně před zahájením stavby na takové nemovitosti, nejde-li o případ, kdy je tato jeho povinnost vyloučena (§ 6a, § 17 památkového zákona).

Smyslem uložené povinnosti je vyloučit či eliminovat zásahy, které by mohly ohrozit či poškodit chráněné zájmy, neboť adresát závazného stanoviska nebo rozhodnutí je povinen při realizaci zásahů na památkově chráněné nemovitosti postupovat v souladu s vydaným závazným stanoviskem nebo rozhodnutím. Skutečnost, že vlastník (správce, uživatel), který je fyzickou osobou, provádí stavbu na nemovitosti nacházející se v památkové zóně bez závazného stanoviska nebo rozhodnutí obecního úřadu obce s rozšířenou působností podle ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona, nejde-li o případ vyloučení povinnosti tohoto vlastníka (správce, uživatele) vyžádat si závazné stanovisko nebo rozhodnutí, zakládá jeho odpovědnost za spáchaný přestupek a představuje naplnění skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 39 odst. 1 písm. g) památkového zákona.

Dle ustanovení § 40 odst. 1 písm. a) památkového zákona přestupek dle ustanovení § 39 odst. 1 památkového zákona projednává obecní úřad obce s rozšířenou působností, který za něj může v souladu s ustanovením § 39 odst. 5 písm. a) památkového zákona uložit odpovědné fyzické osobě pokutu až do výše 2 000 000 Kč.

Působnost obecního úřadu obce s rozšířenou působností vykonává v hl. m. Praze MHMP OPP (v souladu s ustanovením § 31 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů).

Realizovaný přístřešek uvedený ve výrokové části tohoto rozhodnutí je stavbou ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 starého stavebního zákona, který byl účinný v době umístění přístřešku, tedy v měsíci únoru 2024, a dle kterého mělo být v souvislosti s umístěním přístřešku postupováno ze strany obviněného. Pro úplnost MHMP OPP uvádí, že přístřešek je stavbou i dle nového stavebního zákona a sice stavbou drobnou. S odkazem na výše uvedenou judikaturu NSS si MHMP OPP neučinil v této věci úsudek sám, ale vyšel z metodické pomůcky MMR, které je ústředním orgánem státní správy na úseku stavebního řádu. Z metodiky MMR jednoznačně vyplývá, že přístřešek je zastřešenou stavbou bez obvodových svislých konstrukcí (některých nebo všech) a je určen ke konkrétnímu účelu, je stavbou ve smyslu stavebního zákona a podléhá posuzování podle stavebního zákona. Oproti tomu pergola je lehká konstrukce (sloupy, trámy, popř. latě), která slouží jako podpora k pnutí popínavých rostlin, a proto nepodléhá posuzování podle stavebního zákona.

MHMP OPP konstatuje, že v posuzované věci bylo nepochybně zjištěno, že předmětná nemovitost není kulturní památkou, ale nachází se na území památkové zóny Vinohrady, Žižkov, Vršovice.

MHMP OPP dále konstatuje, že se v dané věci nejedná o případ, kdy by byla povinnost vlastníka (správce, uživatele) vyžádat si k zamýšleným pracím závazné stanovisko nebo rozhodnutí dle ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona vyloučena, neboť předmětná budova se nachází na území památkové zóny (nelze tedy aplikovat ustanovení § 17 památkového zákona), a plán ochrany památkové zóny Vinohrady, Žižkov, Vršovice, který by stanovil vyloučení povinnosti žádat závazné stanovisko nebo rozhodnutí k zamýšlené stavbě, ve smyslu ustanovení § 6a památkového zákona nebyl vydán.

Z písemností založených ve spise, především pak z protokolu o provedení důkazu ohledáním, na místě pořízené fotodokumentace, vyjádření obviněného bylo nepochybně zjištěno a prokázáno, že na předmětné nemovitosti byla v měsíci únoru roku 2024 umístěna stavba přístřešku bez závazného stanoviska nebo rozhodnutí MHMP OPP dle ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona. Jedním ze základních předpokladů pro posouzení zamýšleného záměru či zásahu na území, kde svůj zájem uplatňuje státní památková péče, zde na území památkové zóny, je předchozí posouzení záměru či zásahu. Důvodem pro tento požadavek je skutečnost, že cílem státní památkové péče je zajistit zachování autentické kvality památkově chráněného území. Tato autenticita není dána jen zachováním vnějšího výrazu, ale předpokládá i nemalou míru zachování hmotné podstaty chráněného statku. Cílem památkové péče je zachování hmotné podstaty těch objektů, které jsou součástí dané památkové zóny. Z tohoto důvodu je předchozí posouzení zásahu tak významné a je zcela nezbytné, aby otázka přípustnosti provedení prací byla z hlediska zájmů státní památkové péče posouzena v rámci standardizovaného procesu vydání závazného stanoviska nebo rozhodnutí a aby záměr účastníka řízení byl zvážen z hlediska kritérií obsažených v ustanovení § 14 odst. 3 památkového zákona.

Památkovou zónu vymezuje ustanovení § 6 památkového zákona jako „území sídelního útvaru nebo jeho části s menším podílem kulturních památek, historické prostředí nebo část krajinného celku, které vykazují významné kulturní hodnoty“. Předmětná nemovitost tvoří celek s historickým prostředím, které je vymezeno jako součást památkové zóny Vinohrady, Žižkov, Vršovice.

Zájem státní památkové péče, který musí být v daném případě chráněn, je vyjádřen nejen v památkovém zákoně, ale také v obecně závazné vyhlášce hl. m. Prahy č. 10/1993 Sb. hl. m. Prahy, o prohlášení částí území hlavního města Prahy za památkové zóny a o určení podmínek jejich ochrany (dále jen „vyhláška“). Vyhláška stanovuje podmínky pro zajištění památkové ochrany dané památkové zóny. Dle vyhlášky „posláním památkových zón je zachovat a trvale chránit kulturně-historické a urbanisticko-architektonické hodnoty vybraných částí území hlavního města Prahy“ /čl. 2/. Předmětem ochrany v památkových zónách jsou dle čl. 3 vyhlášky mimo jiné uliční interiéry, exteriéry, charakter objektů a pozemků, architektura objektů. V čl. 4 jsou stanoveny podmínky pro stavební a další činnost. Pro zabezpečení ochrany a regenerace

památkových zón se stanoví mimo jiné, že využití prostorů, ploch, území a staveb v památkových zónách musí být v souladu s jejich charakterem, architekturou, kulturní hodnotou, kapacitními a technickými možnostmi a dále že veškeré úpravy prostorů, ploch, území a staveb musí směřovat k jejich estetickému, funkčnímu, technickému, kulturnímu a společenskému zhodnocení s ohledem na charakter památkových zón. V čl. 5 je pak uvedeno, že porušení povinností stanovených touto vyhláškou je správním deliktem a bude projednáno v souladu s obecně závaznými předpisy

Předmětem ochrany tedy jsou mimo jiné charakter a architektura objektu a jeho exteriéry. Tedy fasády domů jako jejich významná součást. Předmětem památkové ochrany je v daném případě architektura, uplatnění této architektury v lokálních i dálkových pohledech, charakter nemovitosti. V daném případě je předmětem ochrany vzhled exteriéru nemovitosti. Památková hodnota objektu spočívá především v jeho celkové podobě a v jeho začlenění do urbanistické struktury, prostorové a hmotové skladby jednotně koncipovaného historického urbanistického celku. Objekt svým výrazovým pojetím dokumentuje historický vývoj městské zástavby v příslušném časovém úseku a slohovém období.

Z hlediska veřejného zájmu na ochraně kulturně historického dědictví platí, že právo vlastníka upravovat předmět svého vlastnictví, zde umístit stavbu přístřešku na terasu v budově v památkové zóně, je omezeno tím, že navrhované úpravy musí vyhovovat vyhlášce, kterou byla prohlášena památková zóna Vinohrady, Žižkov, Vršovice, jejíž součástí jsou předmětná budova a pozemek.

Chráněným veřejným zájmem je zcela nepochybně ochrana kulturního dědictví, tedy ochrana památkové zóny, tvořené souborem nemovitých kulturních památek a nemovitostmi bez statutu kulturní památky, které však dotvářejí památkovou zónu, resp. její charakter a prostředí. Právě tyto nemovitosti mají svým umístěním, charakterem a architekturou v prostředí památkové zóny nezastupitelné místo. Všechny tyto dílčí skutečnosti tvoří celek, který musí být chráněn před negativními, novodobými zásahy, které mohou ohrozit či poškodit chráněné hodnoty památkové zóny. Takovým zásahem může být umístění stavby přístřešku na terase budovy, kterou provedl obviněný bez závazného stanoviska nebo rozhodnutí MHMP OPP dle ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona.

Provedením stavby bez závazného stanoviska nebo rozhodnutí může dojít k ohrožení, popř. i k poškození státem chráněných hodnot.

Lze tedy shrnout, že v průběhu přestupkového řízení bylo jednoznačně prokázáno, že obviněný umístěním stavby přístřešku bez závazného stanoviska nebo rozhodnutí MHMP OPP dle ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona naplnil skutkovou podstatu přestupku dle ustanovení § 39 odst. 1 písm. g) památkového zákona. Povinnost vyžádat si závazné stanovisko nebo rozhodnutí je stanovena památkovým zákonem a ve vztahu k této povinnosti se tak zcela uplatňuje zásada *ignorantia legis non excusat* (tj. neznalost zákona neomlouvá), neboť se předpokládá možnost každého subjektu dozvědět se o svých zákonných povinnostech ze

zveřejněných právních norem (tj. z právních předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů České republiky).

Z věcného hlediska je třeba zdůraznit, že jde o zásah na nemovitosti, která se nachází v méně exponované historické části dané památkové zóny, významně chráněné lokality, a předstížené posouzení stavby přístřešku bylo zjevně žádoucí. Základním problémem v daném případě je skutečnost, že takové posouzení bylo svévolně obviněným znemožněno.

MHMP OPP v rámci vedeného řízení postupoval v souladu s ustanovením § 2 odst. 4 správního řádu, kdy správní orgán musí dbát, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. MHMP OPP v souladu s ustanovením § 3 správního řádu zjišťoval stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, v souladu s ustanovením § 50 odst. 3 správního řádu zjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a zjistil všechny skutečnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být v řízení uložena povinnost. V souladu s ustanovením § 50 odst. 4 správního řádu MHMP OPP hodnotil všechny podklady a důkazy v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů, každý jednotlivě a ve vzájemné souvislosti, současně MHMP OPP přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo.

Z výpisu LV z veřejného seznamu – Katastru nemovitostí, vedeného Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu, katastrální pracoviště Praha, se podává, že předmětná nemovitost je v památkově chráněném území, v památkové zóně. Obviněný tak musel vědět, že nemovitost je předmětem ochrany z hlediska zájmů chráněných státní památkovou péčí a že nakládání nemovitostí je regulováno povinnostmi vymezenými v památkovém zákoně.

K odpovědnosti fyzické osoby za přestupek se dle ustanovení § 15 odst. 1 ZOP vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění.

MHMP OPP má za prokázané, že v daném případě nebylo úmyslem obviněného svým jednáním porušit nebo ohrozit zájem chráněný památkovým zákonem. MHMP OPP má s ohledem na výše uvedené za prokázané, že obviněný spáchal přestupek z nevědomé nedbalosti (§ 15 odst. 3 písm. b) ZOP), nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem (památkovým zákonem), ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Pro nevědomou nedbalost svědčí vyjádření obviněného, který s odkazem na metodické doporučení MMR posoudil stavbu jako pergolu, která nevyžaduje povolení stavebního úřadu, neboť je posuzována nikoliv jako stavba, ale jako prvek stavební architektury. MHMP OPP však s odkazem na totéž metodické doporučení a se znalostí místa a provedení konstatuje, že v daném případě nejde o pergolu, ale o přístřešek, jehož účelem je, jak uvádí i obviněný, zastínění části terasy, k čemuž jsou využívány sklopné lamely, které tvoří zastřešení stavby přístřešku. Tato skutečnost je prokázána i podklady, na které odkazuje obviněný v rámci svého vyjádření (viz výše uvedené odkazy na konkrétní výrobek).

MHMP OPP je povinen zkoumat naplnění obligatorních znaků objektivní stránky v dané věci dotčené skutkové podstaty, kterými jsou: jednání, následek a příčinná souvislost mezi nimi. Umístění stavby podléhá povinnosti dle ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona, nesplnění

této povinnosti znamená porušení právní povinnosti a vyvolání, resp. způsobení protiprávního stavu. MHMP OPP má za prokázané, že v daném případě jsou dány všechny shora uvedené obligatorní znaky skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 39 odst. 1 písm. g) památkového zákona a že výše popsaným jednáním se obviněný dopustil protiprávního jednání, v jehož důsledku nastal památkovým zákonem předpokládaný škodlivý následek. Obviněný tedy spáchal přestupek podle ustanovení § 39 odst. 1 písm. g) památkového zákona. MHMP OPP je povinen přestupek projednat a při naplnění materiální a formální stránky přestupku je oprávněn uložit správní trest.

Podle ustanovení § 39 odst. 5 písm. a) památkového zákona lze za přestupek uložit pokutu do 2 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 téhož ustanovení.

MHMP OPP při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlížel v souladu s ustanovením § 37 a § 38 ZOP ke všem relevantním kritériím (uvedeným demonstrativním výčtem), a to k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem (§ 39 a § 40 ZOP), k osobním poměrům obviněného (§ 37 písm. f) ZOP). S ohledem na tyto meze správního uvážení uložil za daný přestupek správní trest pokuty a stanovil její výši.

MHMP OPP při stanovení výše pokuty přihlédl ve smyslu ustanovení § 38 ZOP k povaze a závažnosti přestupku, zejména k významu památkovým zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem obviněného porušen, jímž je v daném případě ochrana hodnot památkové zóny a podíl předmětné nemovitosti na těchto hodnotách, jakož i k dopadu porušení památkového zákona.

Protiprávní jednání obviněného, včetně důsledku, resp. následku tohoto jednání, MHMP OPP hodnotí jako méně závažné. MHMP OPP konstatuje, že obviněný tím, že umístil stavbu přístřešku bez závazného stanoviska nebo rozhodnutí dle ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona, porušil veřejný zájem na ochraně kulturního dědictví. Jedná se o významný chráněný zájem.

Předmětná nemovitost se nachází na území památkové zóny. Pro své hodnoty bylo území Vinohrad, Žižkova a Vršovic prohlášeno památkovou zónou. Předmětem památkové ochrany jsou na území památkové zóny také nemovitosti bez statutu kulturní památky, které však dotvářejí památkovou zónu, resp. její charakter a prostředí. Právě tyto nemovitosti mají svým umístěním, charakterem a architekturou v prostředí památkové zóny nezastupitelné místo. Všechny tyto dílčí skutečnosti tvoří celek, který musí být chráněn před negativními, novodobými zásahy, které mohou ohrozit či poškodit chráněné hodnoty památkové zóny. Předmětná nemovitost se nachází v méně exponované části dané památkové zóny.

Samostatně stojící vila se zahradou byla postavena podle plánů architekta Maxe Spielmanna v letech 1922 – 1924 pro JUDr. Bohumila Moravetze, ředitele České banky Union, ve stylu české meziválečné architektury vycházející z neoklasicismu. Jedná se o celkem pětipodlažní objekt se suterénem, dvěma NP a dvoupodlažním podkrovím v mansardové střeše prolomené vikýři. Hlavní průčelí (severovýchodní) do ulice Helénské je vlivem klesajícího terénu částečně otevřené i do suterénu a je rozděleno vystupujícím schodišťovým rizalitem na dvě nestojně velké části. Na

úrovni přízemí schodišťového rizalitu se nachází vedlejší vstup do objektu. Hlavní vstup tvořený jednoduchou edikulou rámovanou dvěma toskánskými sloupy je integrován do vstupního přízemního rizalitu nesoucího balkon s balustrou. Jihovýchodní průčelí je rozděleno na dvě nestejně velké části rizalitem, který je v přízemí půlkruhově zakončen. Na obou stranách jihozápadního průčelí se nacházejí mělké rizality. Na východním průčelí jsou na úrovni přízemí umístěny dveře na terasu a na úrovni patra balkon s dveřmi. Až na okno v přízemí západního rizalitu jihozápadního průčelí, které je půlkruhově zakončeno, jsou všechna okna obdélníková. Okna v patře jsou završena římsou. Prosvětlení místností pod úrovní terénu je betonovými anglickými dvorky krytými pochozí mříží v rámu z pozinkované oceli. Suterén je přístupný z nádvoří pomocí vyrovnávací rampy. Celkový výraz domu je klasicizující, s volným užitím motivů tohoto stylu. Mansardová střecha s vikýři byla do současné podoby doplněna koncem 20. století. V některých místnostech v přízemí se zachovalo původní dřevěné obložení i štuková výzdoba. V hale se zachoval původní krb a dochována jsou i obě původní domovní schodiště (dřevěné schodiště z haly bylo pouze novodobě prodlouženo o 2 podlaží). Ve vyšších podlažích domu se vyjma schodiště nenachází žádné hodnotné uměleckořemeslné konstrukce, či prvky, resp. povrchy. Dispozičně se jedná o podélný trojtrakt, přičemž třetí trakt vznikl úpravami v letech 1937 a 1996. Pozemek objektu přiléhá k ulici Helénská, samostatně stojící vila se nachází zhruba uprostřed zahrady. Zahradu tvoří travnaté plochy se vzrostlou i keřovou zelení a dlážděnými chodníky. V zadní části zahrady, při vedlejším vstupu do objektu, se nachází dlážděná terasa obehnaná balustrádovým zábradlím. V severozápadním cípu pozemku se nachází dlážděné nádvoří využívané k parkování. Od okolní zahrady je nádvoří odděleno zděnými opěrnými zídkami. Oplocení při ulici Helénská tvoří omítaný zděný sokl, sloupky se zákrytovými deskami, pole s původní ozdobnou ocelovou tyčovou výplní a dvě zdobné dvoudílné brány – vstupní a vjezdová. Oplocení severozápadní a jihovýchodní hranice pozemku je tvořeno omítanou plnou zděnou zídkou. Oplocení zadní, jihozápadní, hranice pozemku je tvořeno omítaným zděným soklem, sloupky a plnou dřevěnou výplní. Objekt prošel v minulosti několika stavebními úpravami, z nichž dvě změnily hmotu domu. Roku 1934 byla zazděna bývalá lodžie v severozápadním rohu. Roku 1937 došlo k přístavbě dvou rizalitů na jihovýchodní straně podle plánů architekta Jiřího Steina. V této době vznikla v nároží dnes již neexistující garáž a došlo k přístavbě balkonu nad vstupní edikulou. K roku 1976 jsou doloženy úpravy na nocležnu a kanceláře. Zásadní přestavba proběhla k roku 1996, kdy došlo k dostavění prostoru mezi zadními rizality, ke sjednocení mansardy v místě doplněných rizalitů a přístavby a změně dispozic ve vyšších podlažích. Výjimku tvoří pouze původní domovní schodiště při severovýchodní fasádě. Na pozemku bylo zřízeno 8 parkovacích stání. Rekonstrukce objektu v roce 1996 objemově narušila půdorysné vymezení objektu, novodobé úpravy interiérů vyšších podlaží postrádají výtvarnou a architektonickou hodnotu. V roce 2014 byla povolena změna v užívání stávajících kanceláří se zázemím v části 1. NP domu na 3 ordinace se zázemím. MHMP OPP závazným stanoviskem akceptoval změnu užívání domu na bytové jednotky, stavební úpravy interiérů, nástavbu objektu o jedno plné (imitativní) podlaží a navýšení hřebene střechy o 3,4 m, prosvětlení horní části mansardové střechy ateliérovými okny a přístavu podzemní garáže pro 10+3 automobilová stání, změnu dimenzí zahradní terasy, úpravy tvaru anglických dvorků a změnu prosvětlení suterénu a přístavu přístřešku pro kola, vše za podmínek.

Nemovitost č. p. 1799 se podílí na vytváření historického prostředí památkové zóny, i přes stavební úpravy v minulosti provedené jak na plášti budovy, tak v interiéru dokumentuje její stavebně historický vývoj.

Podle vyhlášky, kterou byla památková zóna prohlášena, veškeré úpravy prostorů, ploch, území a staveb musí směřovat k jejich estetickému, funkčnímu, technickému, kulturnímu a společenskému zhodnocení s ohledem na charakter památkové zóny. Konkrétním předmětem ochrany předmětné nemovitosti jsou v tomto případě charakter, architektura objektu a jeho exteriéry. Vila je využívána pro obytnou funkci a základní potřebou společnosti ve smyslu čl. 2 vyhlášky je potřeba bydlení. Nástavbou a podkrovní vestavbou vznikly byty a předmětný dům je tak společensky zhodnocen. Přístavbou podzemních garáží je dům ve smyslu ustanovení čl. 4 odst. c) vyhlášky funkčně a technicky zhodnocen a standard bydlení v něm zvýšen na úroveň odpovídající druhé dekádě dvacátého prvního století. K provedení prací souvisejících s celkovou rekonstrukcí nemovitosti vydal MHMP OPP závazná stanoviska: sp. zn. S-MHMP 472492/2020 ze dne 21. 8. 2020, sp. zn. S-MHMP 1226544/2021 ze dne 8. 10. 2021, a k plnění podmínek rozhodnutí: sp. zn. S-MHMP 406690/2021 ze dne 23. 6. 2021, sp. zn. S-MHMP 1279759/2021 ze dne 3. 11. 2021, sp. zn. S-MHMP 1893115/2021 ze dne 18. 2. 2022, sp. zn. S-MHMP 97686/2022 ze dne 7. 3. 2022.

MHMP OPP v rámci rozhodování zohlednil to, že se v daném případě nejedná o nevratný zásah na nemovitosti, nýbrž o zásah do budoucna snadno odstranitelný s ohledem na způsob kotvení stavby přístřešku. Nikoliv nepodstatnou skutečností je i fakt, že stavba přístřešku je kotvena bez fyzického zásahu do budovy (terasy). Tyto skutečnosti závažnost přestupku snižují.

MHMP OPP při posuzování povahy a závažnosti přestupku přihlédl k okolnostem přestupku, kdy důvodem stavby přístřešku je zajistit stín na části terasy, která je orientována do zahrady, nikoliv do uličního prostoru a pohledově se zásadně neuplatňuje.

MHMP OPP při posuzování povahy a závažnosti přestupku zohlednil rovněž druh a míru zavinění obviněného, tedy že obviněný spáchal předmětný přestupek z nevědomé nedbalosti.

MHMP OPP při hodnocení způsobu spáchání daného přestupku vzal v potaz skutečnost, že protiprávní jednání obviněného spočívá v pasivním nekonání, tedy opomenutí, ač konat – vyžádat si předem k předmětným pracím závazné stanovisko – měl.

MHMP OPP přihlédl jako k polehčující okolnosti ve smyslu ustanovení § 39 ZOP dále k tomu, že v případě obviněného jde o první případ porušení předpisů na úseku státní památkové péče v oblasti působnosti MHMP OPP. MHMP OPP přihlédl i k tomu, že obviněný poskytl v rámci přestupkového řízení potřebnou součinnost.

Přítěžující okolnosti MHMP OPP neshledal.

Dle ustanovení § 37 ZOP má správní orgán při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlídnout u fyzické osoby mj. k jejím osobním poměrům. ZOP v tomto směru nestanoví

povinnost součinnosti třetím osobám. MHMP OPP v oznámení o zahájení řízení poučil obviněného o právu sdělit své osobní poměry.

Vztahem výše pokuty a majetkových poměrů pachatele se v několika případech zabýval Ústavní soud. Např. v nálezu pléna Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 38/02 ze dne 9. 3. 2004 je uvedeno, že *„...zásah do základních práv musí být přiměřený ... a má-li být pokuta individualizovaná a přiměřená, musí reflektovat i majetkové poměry potrestaného ... Kritérium zkoumání majetkových poměrů delikventa při úvaze o výši ukládané pokuty je nezbytné a komplementární – nikoli ovšem proto, že vysoké pokuty jsou nevymahatelné, ale vzhledem k riziku „likvidačního“ účinku nepřiměřeně vysoké pokuty ...“*. Dále podle názoru Nejvyššího správního soudu vyjádřeného v jeho rozsudku č. j. 5 As 46/2008 - 50 ze dne 19. 6. 2009 (judikáty Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz) u přestupku v silniční dopravě, který lze považovat za typově dostatečně závažný, *„spodní hranice pokuty ve výši 25 000 Kč nedosahuje intenzity, kterou by bylo možné v souladu s judikaturou Ústavního soudu považovat za zjevně nepřiměřenou či ohrožující materiální existenci pachatele, i při zohlednění skutečnosti, že se jedná o přestupek a tedy, že jeho pachateli jsou fyzické osoby, včetně těch, které nepodnikají (viz analogicky rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 A 147/2002 – 35 ze dne 10. 10. 2003, dostupný na www.nssoud.cz)“*.

Vztahem výše pokuty a majetkových poměrů pachatele se zabýval rovněž rozšířený senát NSS, který ve svém usnesení č. j. 1 As 9/2008 – 133 dospěl k závěru, že *„Správní orgán vychází při zjišťování osobních a majetkových poměrů z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.“* Likvidační pokutou přitom rozšířený senát rozumí sankci, která je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobilá mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží. V dané souvislosti lze pak ještě upozornit na závěr Ústavního soudu vyslovený v jeho nálezu Pl. ÚS 3/02 ze dne 13. 8. 2002, že *„...základním kritériem, ze kterého je třeba vycházet, je tzv. kritérium podstaty, dle kterého platí, že ne každé odnětí majetku na základě pokut, příp. poplatků a daní, zakládá zásah do vlastnických práv, nýbrž jen takové, jež majetkové vztahy dotčeného subjektu zásadně mění, tj. tak, že mění jeho celkovou majetkovou pozici „zmařením“ samé podstaty majetku.“*

NSS ve shora uvedeném usnesení rozšířeného senátu také uvedl, že nutnost přihlížet k osobním a majetkovým poměrům neznamená, že by pokuta měla ztratit cokoli ze své účinnosti. Aby pokuta naplnila svůj účel z hlediska individuální i generální prevence, musí být citelným zásahem do majetkové sféry pachatele.

Vycházejí ze závěru NSS se MHMP OPP pokusil od obviněného zjistit jeho majetkové poměry, kdy v oznámení o zahájení přestupkového řízení požádal o informaci ohledně jeho majetkových

poměrů a jejich doložení, popř. o informaci o jeho jiných osobních poměrech či dalších podstatných skutečnostech s tím, že sdělit okolnosti o osobních poměrech je právem obviněného. Obviněný žádné informace o svých osobních poměrech MHMP OPP neposkytl.

MHMP OPP tedy při zjišťování osobních poměrů obviněného vycházel z informací, které vyplynuly v průběhu řízení, resp. výši pokuty stanovil odhadem a využil možnosti nahlédnout za tímto účelem do veřejně přístupných rejstříků.

S ohledem na meze správního uvážení a s ohledem na skutečnosti zjištěné v rámci přestupkového řízení, včetně významných polehčujících okolností a na důkazy shromážděné v rámci vedeného řízení pak MHMP OPP stanovil obviněnému výši pokuty při spodní hranici zákonem stanoveného rozpětí.

Obviněný je dle veřejného seznamu, výpisu z Katastru nemovitostí (list vlastnictví [REDACTED] k. ú. Vinohrady), členem společenství vlastníků jednotek v budově, kdy mu svědčí vlastnické právo k jednotce [REDACTED] a spoluvlastnický podíl na společných částech. [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Ke dni vypracování tohoto rozhodnutí není obviněný evidován v insolvenčním rejstříku.

Vzhledem ke stanovené výši pokuty, kdy MHMP OPP je oprávněn uložit pokutu za tento přestupek do výše 2 000 000 Kč (§ 39 odst. 5 písm. a) památkového zákona), a vzhledem ke shora uvedeným zjištěným skutečnostem je nepochybné, že ukládaná pokuta likvidační není. MHMP OPP předpokládá, že ukládaná pokuta bude působit zejména preventivně a výchovně s ohledem na další chování obviněného a splní tak svůj účel. Pokuta odpovídá dle názoru MHMP OPP i míře zavinění obviněného (nevědomá nedbalost) a jím způsobeným následkům v daném případě a je tak adekvátní ve vztahu k zásahu do chráněného zájmu, kterým je v daném případě ochrana hodnot památkové zóny a podíl předmětné nemovitosti na těchto hodnotách.

Povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou byla obviněnému uložena v souladu s ustanovením § 95 odst. 1 ZOP ve spojení s ustanovením § 79 odst. 5 správního řádu a v souladu s ustanovením § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů.

MHMP OPP se dále zabýval jednotlivými námitkami obviněného, které posoudil výše a doplňuje následovně.

Z hlediska daného přestupkového řízení lze jako rozhodnou námitku považovat námitku směřující k otázce posouzení, zda se jedná o pergolu či přístřešek, a tedy o stavbu. Tvzení

obviněného, že jde o pergolu, má MHMP OPP za vyvrácené odkazem na metodickou příručku MMR. MHMP OPP má za prokázané, že v daném případě jde o přístřešek a tedy stavbu, bez ohledu na označení, které užije výrobce či uživatel. Posouzením účelu, a i deklarací tohoto účelu obviněným, je zřejmé, že jde o přístřešek, který musí být mimo jiné konstrukčně koncipován tak, aby odolal nepříznivým povětrnostním vlivům (např. vítr).

S odkazem na uvedené shledal MHMP OPP námitku obviněného nedůvodnou.

MHMP OPP pro informaci uvádí, že podle ustanovení § 30 písm. b) ZOP činí promlčecí doba 3 roky. Podle ustanovení § 31 odst. 1 ZOP promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po spáchání přestupku. Přestupek byl spáchán v únoru 2024. Oznámením o zahájení řízení o přestupku a též vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným, se promlčecí doba přeruší, začíná běžet nová promlčecí doba, a odpovědnost za přestupek v daném případě v souladu s ustanovením § 32 ZOP zaniká nejpozději 5 let od jeho spáchání. Lhůta pro projednání přestupku a uložení pokuty byla tedy zachována.

Povinnost uhradit náklady řízení byla uložena dle ustanovení § 95 odst. 1 ZOP, ve spojení s ustanovením § 79 odst. 5 správního řádu a dle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů.

S ohledem na výše uvedené rozhodl MHMP OPP tak, jak je uvedeno ve výrokové části rozhodnutí.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat podle ustanovení § 81 a násl. správního řádu ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho oznámení odvolání, a to k Ministerstvu kultury, podáním učiněným u Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče, na uvedenou adresu zdejšího úřadu. Odvolání musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo.

Lhůta pro podání odvolání počíná běžet podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu dnem následujícím po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno.

Podle ustanovení § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se ve lhůtě do 10 dnů ode dne dodání do datové schránky, považuje se dokument za doručený posledním dnem této lhůty.

Včas podané odvolání má odkladný účinek.

Mgr. Jiří S k a l i c k ý

ředitel odboru

podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

Doručuje se do datové schránky do vlastních rukou:

Mgr. Zbyněk Kysilka, advokát, Sechterova 1519/12, 148 00 Praha (ID DS: wtnd2t)

MHMP OPP -spis